

การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19
The Development of Summarize Writing Skill by Using Writing Package
for Matthayomsuksa 1 Students of Phukrakuengwittayakom School
Secondary Educational Service Area Office 19

ศิริัญญา คำแพงศรี¹ มารีญา เกาอินปาก² กฤติกา พรหมสาขา ณ สกลนคร²
E-mail Sirinya19917@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 2 ตอน ได้แก่ แบบปรนัยจำนวน 20 ข้อ และแบบอัตนัยจำนวน 1 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบ ใช้สูตร E1/E2 และทดสอบค่า (t-test) แบบ Dependent sample t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 มีค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 83.45/84.76 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะ การเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่า มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการเขียน ย่อความ ชุดฝึกทักษะ

Abstract

The purpose of this research were 1) to create and develop the Summarize writing skill for Matthayomsuksa 1 students of Phukraduengwittayakom school, Secondary Educational Service Area Office 19 to reach the efficiency criteria of 80/80, 2) to compare the students' learning achievement between pre-test and post-test about The development of Summarize writing skill by using Writing Package for Matthayomsuksa 1 students of Phukraduengwittayakom school, Secondary Educational Service Area Office 19. The samples were selected by purposive sampling totaling 14 students in Matthayomsuksa 1/3 who were studying in the first semester of academic year 2020. The instruments contained 3 types: 1) 6 set of writing Package, 2) 6 of lesson plans 3) 20 items of 4 multiple choices and subjective 1 item learning achievement test. The data obtained were analyzed by mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.) E_1/E_2 and dependent sample t-test.

The results of research were as follow:

1. The efficiency of writing Package about development of summarize writing skill for Matthayomsuksa 1 students of Phukraduengwittayakom school, Secondary Educational Service Area Office 19 had efficiency in $E_1/E_2 = 83.45/84.76$, that according to the specified criteria of 80/80.

¹ นักศึกษาปริญญาบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

2. The students' learning achievement for post-test were significantly higher than pre-test at the .05 level with statistical significance.

Keywords: development writing skill, summarize writing, writing package

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาไทยของเรานั้นนับว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับคนไทยทุกคน เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแล้ว ภาษายังเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นภาษาประจำชาติ เป็นความมั่นคงของชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ เพื่อเป็นเครื่องแสดงว่า ชาติไทยเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่และมีวัฒนธรรมมาแต่ครั้งโบราณกาล นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสื่อความหมายที่คนไทยทุกคนจะต้องใช้ไปตลอดชีวิต และยังเป็นเครื่องผูกพันคนไทยให้รู้สึกเป็นพวกเดียวกันได้อย่างแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น (วรรณิ โสมประยูร, 2553: 24)

จากการกำหนดคุณภาพผู้เรียนและมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรจะเห็นว่า การเขียนเป็นทักษะสำคัญอย่างยิ่ง ไม่ใช่เพียงแคในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเท่านั้น แต่การเขียนยังส่งผลต่อการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่นๆ อีกมากมาย เพราะการเขียนเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการทำความเข้าใจกับผู้อื่นในการติดต่อสื่อสารกันผ่านทางตัวอักษรหรือลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจแทนการพูดได้ จึงทำให้การเรียนรู้ในวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการเขียนนับได้ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งการเขียนย่อความเป็นกระบวนการเขียนอย่างหนึ่งที่น่าได้มีความจำเป็น ต้องคิดทบทวน หลายครั้งเพื่อตัดสินใจว่าส่วนใดเป็นใจความสำคัญที่สุดของเรื่อง การย่อความจึงช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านหรือฟังได้ดียิ่งขึ้น (ธนศ เวศร์ภาดา และคนอื่นๆ 2548: 201) ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ได้สื่อสารกันด้วยการเล่าเรื่องสู่กันฟังอยู่เสมอ ทั้งเรื่องที่เกิดขึ้นกับตนเอง หรือเรื่องที่พบเห็นจากที่อื่น เช่น จากการดูโทรทัศน์ การฟังคนอื่นเล่าหรือการอ่านหนังสือ ผู้เล่าจะเล่าเพียงย่อๆ พอให้ทราบ สาระสำคัญ การกระทำดังกล่าวจะทำให้ผู้เล่าสามารถจับใจความสำคัญได้ครบถ้วนและเรียงลำดับได้เหมาะสม (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคนอื่นๆ 2546: 156) จากที่กล่าวมาพอจะเห็นได้ว่า การย่อความมีความสำคัญในชีวิตประจำวัน ทั้งในทางตรงและทางอ้อม เพราะในชีวิตบุคคลทั่วไป มีโอกาสและความจำเป็นที่จะต้องย่อสิ่งที่ฟังหรืออ่านเพื่อเก็บสาระและจดจำไว้เป็นความรู้ หรือนำไปใช้ประโยชน์ การจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนย่อความ แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะให้ความสำคัญ และบรรจุไว้ในหลักสูตรการศึกษามาโดยตลอดจนกระทั่งเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในปัจจุบันก็ยังให้ความสำคัญและได้กำหนดเป็นตัวชี้วัดชั้นปีไว้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จากการที่ผู้วิจัยได้ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 ที่โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย เขต 19 ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 พบว่า มีค่าเท่ากับ 54.80 S.D. มีค่าเท่ากับ 14.10 โดยแบ่งการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดี และวรรณกรรม พบว่า การอ่าน มีค่าเท่ากับ 56.80 S.D. มีค่าเท่ากับ 18.13 การเขียน มีค่าเท่ากับ 51.79 S.D. มีค่าเท่ากับ 22.02 การฟัง การดู และการพูด มีค่าเท่ากับ 60.71 S.D. มีค่าเท่ากับ 22.30 หลักการใช้ภาษา มีค่าเท่ากับ 48.57 S.D. มีค่าเท่ากับ 11.86 วรรณคดีและวรรณกรรม มีค่าเท่ากับ 61.425 S.D. มีค่าเท่ากับ 23.77 (โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม, 2562: 2) และจากการทำใบงาน เรื่องการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่า การทดสอบการเขียนย่อความของนักเรียน โดยการให้นักเรียนเขียนย่อความจากเรื่อง วิถีงามความพอเพียง พบปัญหา นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถจับประเด็นสำคัญของเนื้อหาได้ บางส่วนใช้วิธีการคัดลอกข้อความหรือเนื้อความเดิมจากสิ่งที่อ่าน อีกทั้งยังหาตำแหน่งของใจความไม่ได้ว่าอยู่ต้นประโยคของข้อความ กลางประโยคของข้อความ หรือท้ายประโยคของข้อความ รวมทั้งเขียนรูปแบบการขึ้นต้นย่อความไม่ถูกต้อง นับเป็นปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไข ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้รายวิชาอื่นต่อไปในอนาคต

จากการพิจารณาปัญหาดังกล่าว พบว่าปัญหาการเขียนย่อความ เป็นปัญหาสำคัญที่ควรได้รับการแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการเขียนย่อความ และพบว่า ชุดฝึกทักษะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสามารถนำมาแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการเขียนย่อความได้ ดังที่ ไพบูลย์ มูลดี (2546: 48) ได้กล่าวถึงความหมายของชุดฝึกทักษะ คือชุดฝึกการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างแล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระการสอนให้กับครู อีกทั้งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546: 11) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ครูนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสอน จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะ

ต่างๆ ได้ดีขึ้น และยังมีจากผลการเรียนรู้ของตนเอง และสุคนธ์ สินธพานนท์ (2551: 88) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัด แบบฝึกช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามอัตภาพ ช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะที่คงทน เป็นเครื่องมือวัดผลหลังจากที่นักเรียนได้เรียนจบบทเรียนในแต่ละครั้ง เป็นสื่อที่ช่วยเสริมบทเรียน หนังสือเรียนหรือคำสอนของครูผู้สอน เป็นสื่อที่สามารถนำไปฝึกที่ไหนก็ได้ ไม่จำกัดเวลา และสถานที่ ลดภาระของครูผู้สอน โดยไม่ต้องฝึกทบทวนความรู้อยู่ตลอดเวลา เป็นการฝึกความรับผิดชอบของผู้เรียน ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว จะเห็นได้ว่าปัญหาในการเขียนย่อความมีความสำคัญควรได้รับการแก้ไข ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหาด้วยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย เขต 19 เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับชั้นเรียน และเป็นพื้นฐานในกระบวนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Pre - Experimental research) โดยใช้แบบแผนการทดลองเบื้องต้น (Pre - experimental design) แบบ One group pre-test post-test design กล่าวคือ มีกลุ่มทดลอง (N) 1 กลุ่ม และสังเกตผลสองครั้งคือ ก่อนทดลอง (O1) และหลังการทดลอง (O2) มุ่งเน้นการดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว แต่ดำเนินการสังเกตผู้เข้าร่วมทดลองก่อนและหลังการทดลอง (O1 และ O2) หลังจากนั้นจึงนำผลที่ได้จากการวัดหรือการสังเกตเปรียบเทียบกัน เพื่อทดสอบดูว่าแตกต่างกันหรือไม่ (ประสาธน์ เนื่องเฉลิม, 2556: 122)

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.1 ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ประกอบด้วยชุดฝึกทักษะ จำนวน 6 ชุด ดังนี้

- 3.1.1 ชุดฝึกทักษะ ชุดที่ 1 เรื่อง ย่อความนำรู้ พินิจดูหลักการ
- 3.1.2 ชุดฝึกทักษะ ชุดที่ 2 เรื่อง ย่อความนิทาน สำราญจิตใจ
- 3.1.3 ชุดฝึกทักษะ ชุดที่ 3 เรื่อง ย่อความข่าว เล่าความรู้
- 3.1.4 ชุดฝึกทักษะ ชุดที่ 4 เรื่อง บทความสร้างสรรค์ ช่วยกันย่อความ
- 3.1.5 ชุดฝึกทักษะ ชุดที่ 5 เรื่อง ย่อความพระราชดำรัส พระบรมราโชวาท โอวาท
- 3.1.6 ชุดฝึกทักษะ ชุดที่ 6 เรื่อง ย่อความชวนคิด พิชิตร้อยกรอง

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 จำนวน 6 แผน ได้แก่

- 3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง หลักการเขียนย่อความ
- 3.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนย่อความจากนิทาน
- 3.2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนย่อความจากข่าว
- 3.2.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนย่อความจากบทความ
- 3.2.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนย่อความจากพระราชดำรัสพระบรมราโชวาท โอวาท

3.2.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การเขียนย่อความจากบทร้อยกรอง

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 มีจำนวน 2 ตอน ได้แก่
ตอนที่ 1 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
ตอนที่ 2 แบบอัตนัย ให้นักเรียนเขียนย่อความจากบทความ จำนวน 1 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยปฏิบัติขั้นตอน ดังนี้

4.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre – test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วเก็บรวบรวมผลการทดสอบไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์

4.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาสอนทั้งหมด 6 ชั่วโมง และบันทึกพฤติกรรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม และเก็บคะแนนจากแบบทดสอบชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นจำนวน 6 ชุด

4.3 เมื่อสอนครบทั้ง 6 แผนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบความรู้หลังเรียน (post – test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม แล้วตรวจนับคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์

4.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งก่อนการทดลอง (pre – test) และหลังการทดลอง (post – test) ไปวิเคราะห์ค่าสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนย่อความ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80

5.2 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent sample t-test ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 พบว่า มีค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 83.45/84.76 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	60	50.07	2.09	83.45
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	30	25.43	1.28	84.76
ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.45/84.76				

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนย่อความ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่า คะแนน กระบวนการมีค่าร้อยละ 83.45 ($E_1 = 83.45$) ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าร้อยละ 84.76 ($E_2 = 84.76$) หรือ $E_1/E_2 = 83.45/84.76$ แสดงให้เห็นว่า การทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่า มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	df	t	p-values
ก่อนเรียน	14	12.36	2.06	13	-30.73	.00
หลังเรียน	14	25.43	1.28			

จากตาราง 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.36 ($\bar{X} = 12.36$, S.D. = 2.06) ส่วนค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.43 ($\bar{X} = 25.43$, S.D. = 1.28) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 คะแนนกระบวนการมีค่าร้อยละ 87.74 ($E_1 = 83.45$) ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าร้อยละ 84.29 ($E_2 = 84.76$) หรือ $E_1/E_2 = 83.45/84.76$ แสดงให้เห็นว่า การทดสอบประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยได้ลำดับความยากง่ายในการพัฒนาทักษะเรื่องการเขียนย่อความ จากชุดฝึกทักษะแต่ละชุด โดยจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยการเรียงลำดับเนื้อหาที่สอนจากเรื่องที่ย่ายไปยาก ซึ่งประกอบด้วย 1) ชุดฝึกทักษะชุดที่ 1 เรื่อง ย่อความนำรู้ พินิจดูหลักการ 2) ชุดฝึกทักษะชุดที่ 2 เรื่อง ย่อความนิทาน สำราญจิตใจ 3) ชุดฝึกทักษะชุดที่ 3 เรื่อง ย่อความข่าว เล่าความรู้ 4) ชุดฝึกทักษะชุดที่ 4 เรื่อง บทความสร้างสรรค์ ช่วยกันย่อความ 5) ชุดฝึกทักษะชุดที่ 5 เรื่อง ย่อความพระราชดำรัส พระบรมราโชวาท โอวาท และ 6) ชุดฝึกทักษะชุดที่ 6 เรื่อง ย่อความชวนคิด พิชิตร้อยกรอง และในชุดฝึกแต่ละชุดมีรูปแบบสีสันที่สวยงาม มีตัวหนังสือ รูปภาพประกอบที่ชัดเจน เนื้อหาในชุดฝึกสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีการระบุสาระ/มาตรฐานการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีคำแนะนำสำหรับครูและนักเรียน ในแต่ละชุดฝึก มีแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ชุดฝึกทักษะมีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก และเมื่อผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกทักษะเสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ ซึ่งได้ให้คำแนะนำในการปรับแก้ไขให้เหมาะสม และขอเสนอแนะจนได้ชุดฝึกทักษะที่มีความสมบูรณ์ และสามารถนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาในการเขียนย่อความได้ สอดคล้องกับ กันทพัฒน์ สุวรรณเรือง และคณะ (2562: 1) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกด โดยใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.58/81.78 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และลำดวน ไชยน้ำอ้อม ได้ทำการวิจัยเรื่อง (2560: 48) การพัฒนาและการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ พร้อมคู่มือการใช้ มีประสิทธิภาพ 82.17/90.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และรุจิษา สิทธิมณี (2559) การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ประสิทธิภาพของ ชุดฝึกทักษะการอ่าน เชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.12 / 84.39 ซึ่งสูง กว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80

จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ชุดฝึกทักษะเรื่อง การเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 1 ที่ว่าเพื่อสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 1 ที่ว่าผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภู

กระดังงาวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งเป็นชุดฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเขียนย่อความได้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดังงาวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.36 ($\bar{x} = 12.36$, S.D. = 2.06) ส่วนค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.43 ($\bar{x} = 25.43$, S.D. = 1.28) แสดงว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุ มีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจประเมินค่าความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งหมด ซึ่งอยู่ในระดับความเหมาะสมกับผู้เรียน จากนั้นได้ดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึกนึกคิด เจตคติค่านิยม และทักษะในการปฏิบัติตน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและมีการทดสอบก่อนเรียน เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนก่อน เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาในเรื่องนั้น ได้อย่างดียิ่งขึ้น และมี การวัดประเมินผลผู้เรียนระหว่างเรียนและติดตามประเมินความก้าวหน้าของการเรียนว่า ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายหรือไม่ ลำดับสุดท้ายมีการวัดประเมินผลผู้เรียนหลังเรียนคือประเมินหลังจากการเรียนจบบทเรียนในเรื่อง เพื่อประเมินความเข้าใจอีกครั้งว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ หากยังไม่บรรลุก็จะค้นหาแนวทางในการเพิ่มเติมได้ถูกต้อง ดังที่ ราตรี นันทสุนันท์ (2557: 12) ได้ให้ความหมายของการประเมินผล คือ การกำหนดคุณภาพให้กับคุณลักษณะของสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการวัดคุณภาพเหล่านี้ สามารถบอกชี้ถึงความเป็นคุณลักษณะที่แจ่มชัดของสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้มากกว่ากระบวนการอื่นๆ และภทราพร เกษสังข์ (2559: 7 - 8) ได้กล่าวถึง หลักการวัดผลการศึกษาไว้ว่า เป็นกระบวนการตรวจสอบคุณลักษณะของบุคคลจากการจัดการศึกษาว่ามีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ การวัดผลการศึกษาจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับหลักการวัดผลหรือวิธีการวัด หากไม่มีหลักการวัดแล้วจะไม่สามารถวัดพฤติกรรมตามที่ต้องการได้ ดังนั้นในการวัดผลที่ดีจะมีประสิทธิภาพและได้ผลตามจุดมุ่งหมายต้องยึดหลักการวัดผลเบื้องต้น 5 ข้อ คือ 1) ต้องวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน 2) พยายามจัดหาเครื่องมือการวัดผลที่ดีและเหมาะสม 3) ระวังความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดของการวัด 4) ประเมินผลการวัดให้ถูกต้อง และ 5) ใช้ผลการวัดให้คุ้มค่า

จากผลการวิจัยดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดังงาวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 2 ที่ว่า เพื่อสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดังงาวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 2 ที่ว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดังงาวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดังงาวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 พบว่า มีค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 83.45/84.76 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดังงาวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่า มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรศึกษาค่าใช้จ่ายในการใช้ชุดฝึกทักษะ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกทักษะให้เข้าใจ ก่อนที่จะนำไปใช้กับนักเรียน
2. ควรวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของผู้เรียนก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ ควรมีเทคนิคการสอนให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการจัดเตรียมสื่อให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน และนำนวัตกรรมไปใช้จัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับชุดฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาการเขียนย่อความ กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ
 2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมอื่นๆ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป หนังสือเสริมทักษะการดูน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เกม ชุดฝึกทักษะกระบวนการคิด ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มาใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนย่อความ ระหว่างผู้เรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะกับผู้เรียนที่ใช้นวัตกรรมอื่น เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- กันตพัฒน์ สุวรรณเรือง และคนอื่นๆ. (2562). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฐะปะนีย์ นาคทรพร และคนอื่นๆ. (2546). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ม.5 เล่ม 1 หลักภาษาและการใช้ภาษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ธเนศ เวศร์ภาดา และคนอื่นๆ. (2548). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย: วรรณสารภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เล่ม 2 ช่วงชั้น ที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ. (2546). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประสาธน์ เนื่องเฉลิม. (2556). วิจัยการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพบุลย์ มูลดี. (2546). การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภัทรพร เกษสังข์. (2559). การวัดและการประเมินผล. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ราตรี นันทสุนทร. (2557). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฑทอง.
- รุจิษา สิทธิมณี. (2559). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม. (2562). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2562. เลย: โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม.
- ลำตวน ไชยน้ำอ้อม. (2560). การพัฒนาและการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- สุนทร สิ้นพานนท์. (2551). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ 9119 เทคนิควิธีคิด.